

PP, PSOE, UPyD i CiU units a favor d'un tractat negociat en secret entre la UE i els Estats Units

Els quatre partits van recolzar el tractat de comerç que la Comissió Europea negocia en secret amb els EUA · CiU va votar **en contra de fer un referèndum** sobre el tema amb PP, PSOE i UPyD · **Artur Mas va negar** al Parlament conèixer les negociacions malgrat que dies abans CiU les havia recolzades al Congrés · Els mitjans de comunicació catalans i espanyols han amagat el pacte que beneficiarà a **Ferrovial, ACS i el Banc de Santander** · PÀGINES CENTRALS

"És un acord guanyador-guanyador. Enforteix el lliure comerç al món lliure"

"Beneficiarà els intercanvis de les multinacionals espanyoles"

"Nosaltres diem 'sí' perquè el tractat beneficia al nostre país i beneficia a la UE"

"Farem tot el que estigui a les nostres mans per aprovar el tractat el més ràpid possible"

100 testimonis
contra la
perpetuació del
Franquisme

VENCIDXS

Per Aitor Fernandez
Coordinador del
Projecte Vencidxs

AFERS INTERNS: prostíbuls, blanqueig i comandaments de la Guàrdia Urbana

La revista La Directa destapa les converses intervingudes a diversos membres de la Guàrdia Urbana de Barcelona en el transcurs d'una operació judicial contra el blanqueig.

- Que pasa, mamón? Estás en casa? Quieres bajar a por unas cuantas cervezas pa' tener pa' tus amigos?
- Estoy en casa, sí... estaba tirado en el sofá...
- Es que hemos pillado unas 200 a dos pavos... jejeje

"Pues que quede bien clara toda la actuación haciendo un G-113 i punto, no hace falta poner que le hemos pegao (...)el tío se va con cuatro palos para casa (...) mañana le dolerá y el lunes pa Suiza".

EXCLUSIVA **Directa**

Pàgina 5

"Tinc una **informació de molt volum** que aposto que dibuixa un quadre clar de la corrupció institucional a Espanya"

Les 'targetes black' han estat un dels temes centrals de les últimes setmanes. Però del que no s'ha parlat tant és del correu electrònic que va destapar tot el cas.

Pàgina 6

Problemes amb la teva mútua?

La propera edició de la revista cafeamblllet estarà dedicada al funcionament de les mútues sanitàries privades. Si ens vols explicar la teva experiència com a usuari d'aquestes mútues envia'ns un correu electrònic a: cafeambllletcatalunya@gmail.com

EN MARXA LA ILP DE LA EDUCACIÓ

MIRA LA CONTRAPORTADA

cafèambtomàquet

Rafael Hernando (PP): "La responsabilidad de los casos de desnutrición es de los padres"

Rafael Hernando és del PP i no és un regidor d'un poble perdut. Hernando és el portaveu del PP al Congrés. L'agost de 2013 va dir que "la responsabilitat dels casos de desnutrició és dels pares"...

Aquesta és la mena de gent que ens governa i això es nota. El passat 28 d'octubre UNICEF (allò que sortia a les samarretes del Barça) feia públic un informe on destacava una xifra: 2,7 milions de nens pobres a Espanya, 800.000 més que al 2008.

Espanya és el tercer país de la UE amb més nens pobres, només per darrere Grècia i Letònia. L'autor de l'informe, Gonzalo Fanjul qualifica la situació com d'"emergència nacional" i afegeix: "els episodis de pobresa crítica, encara que siguin breus, tenen en els nens efectes per a tota la vida". I això no cau del cel. Això és el que passa quan gent com Hernando governa. Això és el que passa quan un país està governat per un sistema corrupte. La pobresa no cau del cel. Té responsables. Rafael Hernando n'és un.

Marxant un cafèambtomàquet!

Albano Dante Fachin Pozzi

CiU, el TTIP i el dret a decidir

Si se'ns nega el dret a decidir sobre el TTIP la independència de Catalunya seria tan fictícia i tan inútil com la independència de certes colònies africanes.

A la primera pàgina de l'Acord de Legislatura signat per ERC i CiU es pot llegir: "El mandat del poble de Catalunya expressat en les eleccions del dia 25 de novembre ha estat clar: un lideratge compartit i plural per exercir el dret a decidir i per cercar alternatives polítiques, econòmiques i socials per sortir de la crisi".

A partir d'aquí CiU ha malversat el sentit profund del concepte 'dret a decidir' a la vegada que desenvolupava le seves polítiques antisocials.

Qualsevol persona amb un mínim sentit de la democràcia difícilment es pot posicionar en contra que siguin els ciutadans els que decideixin sobre allò que afecta les seves vides. Però justament per això, qualsevol persona amb un mínim de sentit democràtic ha d'aixecar la veu quan aquest principi és traït. I CiU l'ha traït.

El passat 6 de maig al Congrés dels Diputats CiU es va unir al PP, al PSOE i a UPyD per votar en contra de fer un referèndum sobre el Tractat Transatlàntic de Comerç i Inversions (TTIP per les seves sigles en anglès).

Aquest tractat és, sense dubte, una de les majors amenaces a la democràcia (i al dret a decidir) que s'ha viscut a Europa des de la Segona Guerra Mundial. El TTIP és el final de trajecte d'un camí iniciat pels grans poders financers i industrials per situar-se definitivament per sobre de qualsevol intent de control per part dels òrgans democràtics.

Votar a favor del TTIP és arraconar la democràcia i votar en contra de fer un referèndum sobre aquest tema és la prova definitiva que CiU (a l'igual que el PP, el PSOE i UPyD) considera els ciutadans com a menors d'edat. La seva oposició a què els ciutadans puguin votar demostra que per a CiU el legítim i inalienable dret a decidir és només una eina política al servei dels seus interessos de classe.

Per això, aquells que creuen en el dret a decidir estan obligats a denunciar aquells que només veuen en aquest dret una eina per fer servir al seu favor i contra els interessos de tots. Per sort les veus que demanen "decidir-ho tot" cada cop

són més. A Catalunya, a les Canàries, a Madrid o al barri de Gamonal.

Unes veus imprescindibles davant aquells que, com CiU, ens proposen un dret a decidir que, per acotat, és inútil fins i tot per a allò que sí pretenen sotmetre a consulta. Unes veus imprescindibles davant d'aquells que pretenen una moratòria entre el que es pot decidir ara i el que es pot decidir després. "Primer això, després ja veurem"... i després ja serà tard. La història ens ho ensenya.

Josep Fontana -catedràtic emèrit d'Història de la UPF i Creu de Sant Jordi- explica al seu llibre "Por el bien del Imperio" un episodi històric que

caldria tenir molt en compte en aquest temps i en aquest país:

"Mentre Anglaterra consultava els africans al voltant de les possibles reformes polítiques -sense cap pressa per portar-les a terme- es prenién grans decisions sobre la seva economia, que haurien d'afectar el seu desenvolupament en el futur, sense tenir en compte la seva opinió".

La signatura del TTIP no és un fet que puguem decidir "després". La maquinària per imposar aquest tractat contra la voluntat de milions de persones arreu d'Europa i dels Estats Units està en marxa i no contempla en cap cas el "dret a decidir" dels pobles. La intenció dels seus impulsors -les grans multinacionals globals que s'han fet amb el control de les negociacions- és aprovar el tractat abans no acabi l'any 2015.

Per això, quan es parla de "decidir-ho tot" cal tenir clar que no estem davant una expressió de desig sinó d'un imperatiu indefugible.

A les planes centrals analitzem en profunditat l'impacte del TTIP sobre la democràcia, la sobirania i el dret a decidir. I tot indica que si se'ns nega la possibilitat de decidir sobre aquest tema, una hipotètica independència de Catalunya seria tan fictícia i tan inútil com la independència de certes colònies africanes.

En els capítols anteriors:

Summary of previous issues: ESCÀNDOL FISCAL, LA PREMSA ESTÀ EN MANS DELS BANCS, QUI PAGA AQUEST PERIÒDIC?, etc.

Summary of previous issues: REVOLTA CONTRA LES LLISTES D'ESPERA, 100 milions per a 16 escoles de l'Opus Dei, Benvinguts a "Qatarunya", etc.

Summary of previous issues: IMPOSTOS (22%, 3,5%, 1%), UNA CORONA PLENA DE BRUTICIA, EL JUEVES, etc.

Summary of previous issues: EL GOVERN VENDRÀ LES DADES DELS PACIENTS DE LA SANITAT PÚBLICA A EMPRESAS PRIVADAS, Endesa es va estalviar 36 milions en impostos gràcies al Fòrum, etc.

L'exemplar que tens a les teves mans és el cinquè que editem. Si els vols rebre a casa teva envia'ns un correu a calsubscribers@cafèamblllet.com o l'apartat de correus 55 (Breda) 17400. Girona. També pots enviar un SMS al 686 99 11 37.

L'Àrea Metropolitana de Barcelona, un poder a l'ombra

L'oasi català perviu a l'Àrea Metropolitana de Barcelona. El PSC, CiU, ICV-EUiA i ERC governen la institució reconstituïda el 2011 amb poder sobre 36 municipis i tres milions de persones però sense mecanismes clars de control. 606 milions d'euros de pressupost –similar al de la Diputació de Barcelona–, 500 funcionaris,

milers de treballadors en 50 empreses o ens subsidiaris i competències en urbanisme, residus, aigua o transports fan de l'AMB un imperi que presideix Xavier Trias però governa Antoni Balmón. L'AMB gasta 4 milions d'euros en sous només per a directius i reparteix 800.000 euros en dietes per assistència a reunions.

Extracte de l'article de Marc Andreu publicat a CRÍTIC. Podeu llegir-lo sencera a www.elcritic.cat

Creada pel franquisme, infiltrada per l'esquerra municipalista, suprimida el 1986 per Jordi Pujol i dispersa des d'aleshores en tres organismes supervivents per ser finalment, fa quatre anys, reconstituïda per llei del Parlament i amb jurisdicció sobre 36 municipis i tres milions de persones, l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) és una desconeguda però important institució pública de segon grau (no elegible directament, similar a una diputació) on perviu l'oasi català. Amb el PP de simbòlica oposició, un in-sòlit quadripartit format pel PSC, per CiU, per ICV-EUiA i per ERC governa una AMB que presideix l'alcalde de Barcelona, Xavier Trias (CiU), però on mana de veritat el vicepresident executiu i alcalde de Cornellà, Antonio Balmón (PSC). La Junta de Govern de l'AMB, la completen, entre d'altres, barons locals socialistes, convergents, ecosocialistes i republicans com el tinent d'alcalde de Barcelona Antoni Vives (CiU);

La 'casta' de l'Àrea Metropolitana

Salaris pels directius: 4.000.000€

Dietes: 800.000€

			
Ramon Torra Gerent	Antoni Novel Serv. Generals	Carles Conill Medi ambient	Pelai Martínez Transport
SOU MENSUAL: 9.400€	SOU MENSUAL: 8.800€	SOU MENSUAL: 8.800€	SOU MENSUAL: 8.800€
Segons un estudi de l'escola de negocis EADA el salari mitjà dels directius a Espanya és de 6.600€.			
Context Director Gerent hospital (ICS)	5.400€	Metge (ICS)	2.400€

EL LABORACIÓ PRÒPIA A PARTIR DE LES DADES PUBLICADES PER CRÍTIC I L'AMB

Llegeix el reportatge complet a www.elcritic.cat

L'Àrea Metropolitana de Barcelona es va gastar 600.000€ per comprar una secció de propaganda camuflada a *La Vanguardia* i a *El Periódico*. Una adjudicació negociada sense publicitat.

(Informació publicada al *cafeamblllet* n°3)

l'alcaldesa de l'Hospitalet, Núria Marín (PSC); l'alcalde del Prat de Llobregat, Lluís Tejedor (ICV-EUiA), i el regidor barceloní Jordi Portabella (ERC).

El que, *de facto*, és l'últim gran bastió de poder supramunicipal que té el PSC, i on una àmplia sociovergència funciona sense gaires entrebancs, està regulat per la Llei 31/2010, de 3 d'agost, i pel Reglament orgànic metropolità de 2013, que sembla més propi d'un ens legislatiu o governamental que no supralocal, com és el que reflecteix la composi-

ció del Consell Metropolità. En la pràctica, l'AMB es regeix per una potent estructura gerencial dirigida per Ramon Torra i pensada per donar serveis tècnics, essencials o de suport als 36 municipis metropolitans en matèria urbanística, de transport públic, de medi ambient, de gestió de residus i d'aigua i de promoció econòmica. Tot plegat, a partir d'un pressupost anual de 606 milions d'euros –similar al de la Diputació de Barcelona i que gairebé és una quarta part del de l'Ajuntament de Barcelona– i amb una plantilla de 482 treballadors directes –449 funcionaris i 33 laborals– que, globalment, representa una massa salarial de 27 milions d'euros, segons les dades disponibles a la web corporativa. Desglossat, el personal directiu i l'eventual o de confiança (en conjunt, algunes desenes de persones) suma quatre d'aquests milions d'euros en despeses de personal. Els salaris mensuals dels directius oscil·len entre els 5.000 i els 8.000 euros, i es pot constatar que el gerent i tres directors d'àrea de l'AMB són centmilleuristes i cobren fins i tot més que els consellers de la Generalitat. Són, concretament, el gerent, Ramon Torra; el director de Serveis Generals, Antoni Novel; el director de l'Àrea de Medi Ambient, Carles Conill, i el director de Transport i Mobilitat Pelai Martínez. Una altra desena de directius aspiren a centmilleuristes, amb sous que oscil·len entre els 84.000 i els 92.000 euros bruts anuals.

“Un robatori a la ciutadania i als ajuntaments”

(REDACCIÓ/AIGUA ÉS VIDA)

Malgrat ser una administració relativament desconeguda per als ciutadans, les decisions que es prenen al si de l'AMB tenen un impacte enorme en la vida quotidiana de milions de persones. Un exemple és el del projecte T-Mobilitat. Com a membre de l'Autoritat del Transport Metropolità, l'AMB va adjudicar la implantació i la gestió del nou sistema de pagament del transport públic al grup SOC Mobilitat, integrat per Caixa-Bank, Fujitsu, Indra i Marfina. L'única oferta que l'ATM tenia sobre la taula implica un contracte de 70 milions d'euros per implantar, a partir del 2016, la nova targeta T-Mobilitat. El coordinador nacional d'ICV, Joan Herrera, critica la “gestió privada de la T-Mobilitat” en una entrada al seu blog. Segons Herrera la decisió d'atorgar la T-Mobilitat al grup capitanejat per La Caixa s'ha

fet “sense que ni tan sols hagi passat pel Consell d'Administració de l'Autoritat Metropolitana del Transport, ni s'hagi vist el plec d'informació, ni les condicions ni l'adjudicació”.

Els darrers dies, l'AMB s'ha vist esquitxada per altres polèmiques. La Sindicatura de Comptes ha detectat al Consorci Parc de Collserola (on trobem a l'AMB) diverses irregularitats contractuals –la plantilla “difereix de l'estructura real de treballadors” i les nòmines inclouen un complement de productivitat que aparentment no està regulat–, així com obres i serveis adjudicades sense concurs malgrat superar el límit mínim per ser-ho.

Pel que fa a un servei tan important com l'abastiment d'aigua, la cosa també és tèrbola. El moviment veïnal i ecologista, aplegat a la plataforma Aigua és Vida, considera un “frau demo-

Aigua És Vida considera un “frau democràtic” el decret aprovat el passat 10 de juliol al Parlament –amb vots de CiU i ERC– pel qual es cedeix el cànon de l'aigua durant 30 anys

cràtic” el decret aprovat el passat 10 de juliol al Parlament, amb els vots de CiU i d'ERC, que fixa un conveni entre l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) de la Generalitat i l'AMB pel qual la primera cedeix a la segona els recursos del cànon de l'aigua, durant 30 anys, a canvi d'una compensació única prevista pel mateix Govern en uns 800 milions d'euros a compte d'inversions en sanejament ja fetes per la Generalitat. Aigua és Vida denuncia “un robatori a la ciutadania i als ajuntaments” perquè “es pretén fer pagar dues vegades” per inversions hidràuliques en part ja amortitzades i pagades amb fons de cohesió europeus que no s'han de tornar.

El drama de la negació d'atenció sanitària: passar per caixa perquè et vegi un metge

Per **Albano Dante Fachin**

Ha estat una de les decisions més dures i miserables del govern del Partido Popular. El dia 27 de desembre de 2012 el llavors rei Juan Carlos I de Borbón signava el Decret Llei 16/2012 que va suposar una ruptura profunda del model sanitari i deixava sense cobertura sanitària a més de 800.000 persones.

La Plataforma per una Atenció Sanitària Universal a Catalunya (PASUCAT) ho explica així: "Si fins ara les persones teníem dret a la assistència sanitària pel fet de ser ciutadans, a partir del decret llei del PP el dret a l'assistència està lligat a les rendes del treball (...) Això provoca que quedin fora de la cobertura col·lectius en situació administrativa irregular i d'altres que -tot i estar en situació regular- pel fet de no tenir feina no tenen reconegut el dret a l'assistència sanitària".

Davant d'aquesta decisió del PP diverses comunitats autònomes van reaccionar per minimitzar el seu impacte. A Catalunya la Conselleria de Salut es va assegurar que ningú quedaria exclòs de l'atenció. Per això el Govern va aprovar la "Instrucció 10/2012". Malgrat això, l'exclusió sanitària a Catalunya és un fet.

Amb motiu del segon aniversari de la posada en marxa del decret del PP, la PASUCAT va fer públic un informe on es recullen 72 casos d'exclusió sanitària. "Des del moment de l'aplicació de la instrucció del CatSalut vam començar a detectar situacions de gran arbitrariedad en l'aplicació d'aquest reglament, creant situacions d'exclusió sanitària de facto".

Al seu informe la PASUCAT detalla 76 casos documentats on s'ha produït la denegació de serveis recollits per la mateixa plataforma. Entre les moltes dades aportades per l'informe al llarg de les seves 16 pàgines, destaquen fets com que 22 dels 72 casos de denegació de serveis van afectar a menors d'edat o que 29 van afectar a persones d'origen comunitari, entre elles quatre persones de nacionalitat espanyola.

Entre l'origen de la denegació de serveis destaquen l'intent de dissuasió d'ús dels serveis sota l'amenaça de facturació (obligant a signar un compromís de pagament (26 casos) o directament denegant la Tarjeta Sanitaria (22 casos).

Els autors de l'informe complet -que es pot llegir a lapasucat.blogspot.com- conclouen que "es fa palesa l'existència de l'exclusió sanitària a Catalunya i evidencia que aquesta no és un fenomen aïllat". Per això exigeixen que les autoritats competents "assumeixin les seves responsabilitats, posin en marxa les mesures necessàries per solucionar el problema i modifiquin la normativa vigent".

A qui deuen les universitats catalanes?

· Joao França / eldiario.es

La Plataforma Auditoria Ciutadana del Deute (PACD) va presentar la setmana passada l'informe *Independents de qui?* sobre el deute públic a Catalunya en el qual fan públics els deutes contrets per les universitats públiques catalanes segons dades obtingudes a través de la Candidatura d'Unitat Popular (CUP).

Com avançava *La Directa* el passat divendres, el 84% del deute de les universitats catalanes està en mans del Santander. Es tracta precisament de l'entitat financera que ha fet una aposta més important per la col·laboració amb institucions universitàries arreu del món. A molta distància del banc de la família Botín, es troben CaixaBank i el Banc Sabadell.

El deute de les universitats amb data de l'1 de gener del 2014, segons l'informe de la PACD, ascendeix a 69 milions d'euros. A l'hora de parlar del deute de les universitats tampoc cal oblidar el deute històric que arrossega la Generalitat amb els centres. A l'abril del 2013 el secretari d'universitats Antoni Castellà xifrava aquest deute amb les universitats en 100 milions d'euros. La universitat més endeutada és

	Banco Santander 24M€	La Caixa 10,5M€
	Banco Santander 11,5M€	La Caixa 4M€
	Banco Santander 8M€	
	Banco Santander 6M€	
	Banco Santander 4M€	Banc Sabadell 1M€
	Banco Santander 4M€	

la UPC, que segons l'informe deu 30 milions d'euros a entitats bancàries. A final de l'any passat el centre tenia un dèficit total de 113 milions d'euros. La segueixen la UAB i la UB. Tot i que de menor proporció que els

de les universitats, també apareixen a l'informe els deutes del l'antic Consorci Centre de Serveis Científics i Acadèmics de Catalunya (CESCA), ara integrat al Consorci de Serveis Universitaris de Catalunya.

Tota la informació a diarieducacio.cat

FUNDACIÓ Periodisme Plural

200.000€ per explicar les bondats del Pla Hidrològic de l'Ebre

La Llei diu que "no es podran promoure o contractar campanyes institucionals de publicitat que tinguin com a finalitat destacar èxits de gestió o els objectius assolits"

El BOE del 23 d'octubre recull la formalització del contracte amb l'empresa Proximia Havas de la compra d'espais en mitjans de comunicació per anunciar les bondats del Pla Hidrològic de l'Ebre. En total, l'empresa rebrà 162.079 euros per a la difusió de la campanya, que es durà a terme durant un mes, que se sumen als 39.567 pagats al doble per a la creació dels anuncis. Com ja vam explicar al juny, l'objectiu de la campanya és triple, tal com apareix en els plecs: vincular el pla hidrològic "als missatges de consens i participació ciutadana amb els quals s'ha elaborat"; reforçar la imatge "d'equilibri que representa el pla que permet que

l'aigua segueixi sent el motor de desenvolupament mantenint nombrosos sectors econòmics al llarg de tota la conca"; i "relacionar el Pla com un model de gestió sostenible". El text no inclou indicacions sobre el seu funcionament o informació pràctica per als ciutadans afectats.

I ara, vegem el que diu la llei que regula la publicitat institucional: "No es podran promoure o contractar campanyes institucionals de publicitat i de comunicació que tinguin com a finalitat destacar els èxits de gestió o els objectius assolits" pels integrants del sector públic. És a dir, prohibeix explícitament aquest tipus d'anuncis.

Més informació:

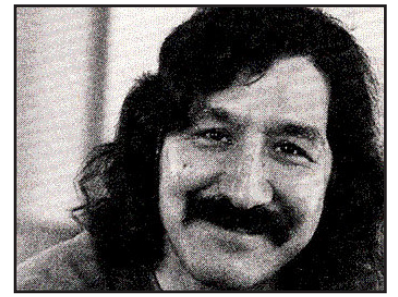

Problemes amb la teva mútua?

La propera edició de la revista *cafèamblllet* estarà dedicada al funcionament de les mútues sanitàries privades. Si ens vols explicar la teva experiència com a usuari d'aquestes mútues envia'ns un correu electrònic a: cafèambllletcatalunya@gmail.com

AFERS INTERNS: prostíbuls, blanqueig i comandaments de la Guàrdia Urbana

Barcelona es mou per l'alliberament de Leonard Peltier

6 febrer 1976, Alberta, oest de Canadà. La Policia Muntada deté Leonard Peltier, líder del Moviment Indígena nord-americà. Deu mesos després seria extradit a als Estats Units per al seu judici. L'extradició es va basar en la declaració d'un testimoni ocular presentada per l'FBI, que més tard va afirmar haver estat pressionat, i al qual el jutge va acabar considerant "mentalment inestable".

Acusat de l'assassinat de dos agents de l'FBI a la Reserva índia de Pine Ridge un any abans, Peltier va ser jutjat i condemnat a dues cadenes perpètuas a Fargo, Dakota del Nord. Les irregularitats del procés van generar una campanya pública en defensa de la seva llibertat. El Dalai Lama, Desmond Tutu, Rigoberta Menchú, Robert Redford o Susan Sarandon són només algunes de la multitud de personalitats que han denunciat el caràcter polític de la condemna i la manca de proves sobre la seva culpabilitat. Fins i tot el Parlament Europeu va aprovar una declaració en la qual reclamava "que Leonard Peltier rebí clemència presidencial", i reiterava "la crida a una investigació sobre les incongruències que envolten la condemna del senyor Peltier."

El 2003, la Cort d'Apel·lacions nord-americà va declarar que "gran part de les conductes del govern en la reserva de Pine Ridge i en l'enjudiciament de Peltier són condemnable. El govern va retenir evidències. Intimidar testimonis. Aquests fets no són qüestionables". Tot i això, la petició de llibertat condicional va ser rebutjada. En l'actualitat, l'FBI té en el seu poder 812 documents sobre el cas, que molt probablement resoldrien alguns dubtes, però es nega a fer-los públics "per raons de seguretat nacional".

Després de 38 anys d'empresonament, Leonard Peltier és el pres polític més antic a les presons nord-americanes. No obstant això, el moviment per aconseguir la seva llibertat segueix en peu. Grups de suport al llarg i ample del planeta es mobilitzen exigint el seu alliberament, inclòs un a Barcelona, que es manifesta el primer dijous de cada mes al Passeig Reina Elisenda de Montcada 23, davant del Consolat nord-americà. Si vols saber més sobre Leonard Peltier i sobre el seu grup de suport a Barcelona, pots entrar a: <http://cslpbarcelona.wordpress.com/>

A.D.F. · Tot va començar a finals de 2013 quan una extreballadora d'un prostíbul de Barcelona va denunciar que els amos de diversos locals drogaven els clients per robar-los. Arrel d'aquesta denúncia es van posar en marxa les investigacions que han deixat al descobert una trama on estan implicats empresaris de l'oci nocturn, agents de policia i, fins i tot, alts comandaments de la Guàrdia Urbana de Barcelona.

Les escoltes telefòniques van permetre descobrir les estretes relacions dels empresaris amb els agents.

Telèfons punxats

En una primera fase de la investigació el jutjat 10 de Barcelona punxa els telèfons de diversos empresaris i descobreix una presumpta xarxa de blanqueig de diners procedents de dos locals de prostitució: el Night Club i el Fuego. El propietari d'aquests dos locals és Juan Balcells. Arrel d'aquest descobriment Balcells i el seu soci, Carlos Caballero, van ser detinguts.

Alerta: inspecció!

Però a banda del blanqueig de diners, les converses telefòniques interceptades van permetre descobrir les estretes relacions dels empresaris amb diversos agents i comandaments de la Guàrdia Urbana de Barcelona.

Així, un caporal i tres agents del cos van ser arrestats sota l'acusació d'haver alertat els amos dels prostíbuls de futures inspeccions a canvi de diners. Però les escoltes telefòniques van permetre descobrir que els contactes amb la Guàrdia Urbana no es limitaven a simples caporals i agents sinó que arribaven a alts llocs de comandament.

Germans policia

És el cas de Jesús H., màxim responsable de la Divisió de Coordinació i del seu germà, Agustín H., comandament de la Unitat Nocturna Operativa que han estat imputats per suposats tractes de favor a un dels prostíbuls

Converses pròpies d'un guió de Torrente

El setmanari *La Directa* publica extractes de les converses telefòniques dels implicats en la trama.

El setmanari *La Directa* té una llarga trajectòria fiscalitzant tot allò que té a veure amb les cossos de seguretat. Les seves cobertures de casos com el de Patricia Heras o el d'Esther Quintana i les bales de goma han estat decisives. Ara, i al voltant d'aquest cas de corrupció policial, *La Directa* torna a anar més enllà del que expliquen els grans diaris de la ciutat. Al llarg dels últimes dies *La Directa* ha publicat algunes de les converses intervingudes al llarg de la investigació. Unes converses que semblen tretes del guió de Torrente. Farien gràcia si no fos una realitat extremadament preocupant.

¿Quieres unas cervezas?

"Apropiació de llaunes de cervesa intervingudes". Sota aquest títol els instructors del cas descriuen una conversa mantinguda entre Agustín H. (inspector en cap del torn de nit de la Guàrdia Urbana de Barcelona (GUB) i "Cuchi", el seu interlocutor:

- *Que pasa, mamón? Estás en casa? Quieres bajar a por unas cuantas cervezas pa' tener pa' tus amigos?*
- *Estoy en casa, sí... estaba tirado en el sofá...*
- *Es que hemos pillado unas 200 a dos pavos... jejeje*

Segons els investigadors les llaunes podrien procedir d'incautacions il·legals a venedors ambulants.

"Vam agafar sis i vam fer una festa llarga..."

El 26 d'agost de 2014 dos agents surten d'un restaurant acompanyats d'un influent empresari de l'oci nocturn camí d'un prostíbul:

- *Vam anar a Els Barriles (...) Va costar 300 euros... Després vam anar al [prostíbul] Top Dames... Vam agafar sis i vam fer una festa llarga, saps?*

Els investigadors i la jutgessa que investiga el cas asseguren que aquests policies formaven un nucli anomenat "Pepitos", i que a canvi d'un sobre mensual amb 3.800 euros, llargues sessions de sexe a prostíbuls de la ciutat i sopars a restaurants de luxe, filtraven informació reservada en relació a les inspeccions que la Guàrdia Urbana, els Mossos d'Esquadra i Inspecció de Treball tenien previst dur a terme.

"No hace falta poner que le hemos pegao"

Un inspector en cap de la Guàrdia Urbana ordena a un agent que redacti l'atestat d'una intervenció ocultant "el tema dels cops" contra un ciutadà suís.

- *"Pues que quede bien clara toda la actuación haciendo un G-113 i punto, no hace falta poner que le hemos pegao (...)el tío se va con cuatro palos para casa (...) mañana le dolerá y el lunes pa Suíza".*

investigats. Segons el sumari, els comandaments van ajudar Carlos Caballero a solucionar uns tràmits municipals relacionats amb la instal·lació d'un aparell d'aire condicionat de grans dimensions que necessitava tallar el carrer. Les investigacions també recullen les gestions que haurien fet els dos germans davant les queixes de Caballero sobre una furgoneta policial que rondava els seus locals. Un "problema" per al qual els dos germans van dona-li "un cop de mà".

Converses comprometedores

Fins ara la investigació ha donat com a resultat una vintena d'imputats, entre ells 5 membres de la Guàrdia Urbana i no es descarten més actuacions en les properes setmanes ja que les converses intervingudes ofereixen un escenari molt preocupant. Al llarg dels últims dies el setmanari *La Directa* ha fet públiques algunes d'aquestes converses (veure requadre) més pròpies de la saga Torrente que d'un cos policial seriós.

Un alt càrrec dels Mossos va sopar i va viatjar a Madrid amb el cap d'una xarxa de delinqüents

· Jesús Rodríguez / *La Directa*
Carlos Caballero, cap de la presumpta banda delinqüencial acusada de blanqueig de diners, tràfic de drogues, suborn i delictes relacionats amb la prostitució –desarticulada el passat 26 de setembre a Barcelona–, va sopar en diverses ocasions al llarg de l'últim any amb comandaments dels Mossos d'Esquadra, Cos Nacional de Policia espanyola, Guàrdia Civil i Guàrdia Urbana de Barcelona. Així mateix, Caballero també va assistir a un viatge organitzat per comandaments policials el passat 23 de març de 2014 per veure el partit de lliga entre el Reial Madrid i el Futbol Club Barcelona.

Directa

Llegeix el reportatge complet i el contingut de totes les converses a www.directa.cat

“Tinc una **informació de molt volum** que aposto que dibuixa un quadre clar de la corrupció institucional a Espanya”

Les ‘targetes black’ han estat un dels temes centrals de les últimes setmanes. Però del que no s’ha parlat tant és del correu electrònic que va destapar tot el cas.

El passat 1 d’octubre totes les televisions van obrir els seus informatius amb la mateixa notícia: “86 directius i consellers de Caja Madrid i Bankia van carregar a les seves targetes d’empresa despeses personals per un import de més de 15 milions d’euros”. Havia nascut el cas de les “targetes black”.

Però, ¿com es va arribar a conèixer l’existència de les targetes black? Per descobrir-ho hem de dirigir-nos a un petit local al barri del Raval, a Barcelona, on es troba la seu del conegut com a BuzónX, un correu electrònic encriptat creat específicament per a lliurar, de manera anònima, documentació sensible o confidencial que pugui servir per destapar casos de corrupció. A finals de 2013 aquesta bústia, gestionada per tres col·lectius -l’associació X.Net, el Partit X i el moviment 15MpaRato- va rebre un correu electrònic que deia “tinc una informació de molt volum que aposto que dibuixa un quadre

clar de corrupció institucional a Espanya”. Els responsables del BuzónX van posar en contacte a la font d’aquest correu amb periodistes d’eldiario.es. El resultat van ser més de 8.000 correus electrònics del president del Consell d’Administració de Bankia, Miguel Blesa, en els quals efectivament, pot llegir-se “un quadre

clar de la corrupció institucional a Espanya”. En un primer moment, els correus de Blesa no van ser acceptats pel jutge instructor del cas Bankia. Només set mesos i diverses peticions després, a l’agost, el jutge acaba per acceptar la petició del bufet Jausas per investigar el seu contingut.

En un d’aquests correus, publicat

al desembre de 2013 per eldiario.es, vam tenir notícia per primera vegada que diversos consellers de Bankia posseïen una “targeta visa de despeses de representació, black a efectes fiscals fins ara” -és a dir, que no passaven per Hisenda-, a les que podien carregar entre 25.000 i 50.000 euros anuals, dependent del càrrec que

ocupaven. A partir d’aquell correu electrònic, les investigacions realitzades per l’actual direcció de Bankia -post rescat públic- van acabar de treure a llum tota la negror que amagaven aquelles targetes.

Potser és casualitat que els correus de Blesa es filtressin gràcies al BuzónX. No obstant això els seus impulsors, a través del col·lectiu 15MpaRato, són els principals demandants en el cas Bankia, que va començar centrant-se en l’estafa de les participacions preferents -de les quals també parla Blesa en els seus correus-, i ara impulsen l’acusació en la peça oberta pel jutge Andreu per investigar targetes black. En aquest cas, 15MpaRato ha sol·licitat que compareguin només 7 dels beneficiaris de les targetes black, en una estratègia que intenta, segons declaren, evitar que la causa s’alenteixi enormement. Per la seva banda, el FROB ja ha lliurat al jutge informació sobre almenys 20 operacions sospitoses dutes a terme per Bankia en què podrien estar implicats partits polítics, sindicats i patronal. Res indica que el cas Bankia estigui esgotat. Per contra, sembla que queda per aflorar molta negror.

Mentrestant, a la safata d’entrada del BuzónX no deixa d’arribar informació, un 10% de la qual pot servir per destapar nous casos de corrupció, segons informa Simona Levi, una de les responsables de la iniciativa.

Aplaçada la venda de dades sanitàries a empreses privades

A les crítiques dels grups parlamentaris es sumen les de l’Observatori de Bioètica de la UB

El mes de setembre vam descobrir, gràcies a un article de la diputada de les CUP, Isabel Vallet, que la Generalitat de Catalunya tenia un projecte, anomenat VISC+, per vendre les dades dels pacients de la sanitat pública a empreses privades. En el darrer cafèamblllet vam publicar un extens reportatge sobre aquest projecte. Allà fèiem èmfasi en l’opacitat amb la que s’havia desenvolupat el projecte VISC+, els perills que representava per la privacitat dels pacients, i la possibilitat de que les dades fossin utilitzades amb finalitats diferents de les establertes al projecte.

En l’últim mes, varis mitjans de comunicació s’han fet resó del tema. El 6 d’octubre el País publicà una notícia basant-se en la nostra informació amb el títol

“La Generalitat planeja vendre dades sanitàries anònimes al sector privat”. Per una altra banda, la Gemma Galdón, especialista en polítiques públiques de seguretat, va alertar que altres països, com ara Gran Bretanya, França, Holanda i Canadà, han gastat milers de milions d’euros en projectes similars, havent de cancel·lar-los després per problemes de seguretat en la gestió de les dades.

Més recentment, l’Observatori de Bioètica de la Universitat de Barcelona es va sumar a les crítiques que ja féu l’Autoritat Catalana de Protecció de Dades. Lídia Buisán, membre de l’Observatori, va deixar clar que “això no pot fer-se sense el consentiment dels ciutadans, i no se’ls ha informat.” Les crítiques han arribat també al Parlament de Catalunya. El

Una moció presentada per ICV-EUiA va obligar a postposar el projecte VISC+ i obrir un “procés participatiu i deliberatiu públic”

La CUP va exigir la retirada del projecte. “Es faci un procés participatiu o no, estarem en contra del projecte. Primer retirin el VISC+ i després parlem de la gestió del Big Data”

passat 30 d’octubre es va aprovar una moció, a proposta d’ICV-EUiA, per postposar el projecte VISC+ i fer un “procés participatiu i deliberatiu públic” sobre el mateix, en el que hauran d’intervenir, entre d’altres, experts en les matèries implicades, representats de les Plataformes de Defensa de la Sanitat Pública i associacions pro open data. A la mateixa sessió, la diputada de C’s Carmen Pérez va ser taxativa: “Facin el favor de retirar les meves dades d’aquest projecte. Jo no ho autoritzo.” En una altra línia, Isabel Vallet -que va votar en contra de la moció d’ICV-EUiA, junt amb els altres dos diputats de les CUP- es mostrà contundent: “Es faci un procés participatiu o no, estarem en contra del projecte. Primer retirin el VISC+ i després parlem de la gestió del Big Data.”

TTIP

PP + PSOE + UPyD + CiU

Un pacte contra la democràcia

CiU, PP, PSOE i UPyD s'han unit per donar suport a un tractat de comerç que posa definitivament les grans multinacionals per sobre de les decisions dels parlaments democràtics · El tractat afavoriria empreses com Ferrovial, ACS o el Banco Santander · Mentre a Europa aquest tema es converteix en centre del debat polític a Espanya els partits i els mitjans han decretat silenci · A continuació, trenquem aquest silenci · **Per Albano Dante Fachin Pozzi**

El dia que CiU, PP, PSOE i UPyD es van unir per evitar que la ciutadania pogués decidir sobre el seu futur econòmic, cap periòdic va fer esment a la seva portada i la notícia tampoc va obrir cap tele-diari. Però els fets són reals, van tenir lloc el 6 de maig de 2014 i ara us explicarem les enormes conseqüències que pot tenir. I quan diem "enormes" parlem del major atac a la democràcia que s'hagi viscut a Europa des de la Segona Guerra Mundial. Si penses que és una exageració, llegeix aquest text fins al final.

El 25 de juny de 2014 **David Fernández** obria el meló al Parlament i preguntava a Artur Mas sobre una cosa anomenada "TTIP", un tractat de comerç que la Comissió Europea negocia amb els Estats Units rodejada d'un secretisme denunciat per centenars d'organitzacions d'arreu del món. Dirigint-se a al President, el diputat de la CUP va dir:

- Ens agradaria obrir un debat sobre un dels aspectes més amagats, silenciats i amordaçats de la conjuntura europea que és el Tractat Transatlàntic de Lliure Comerç (TTIP per les seves sigles en anglès) que anula la democràcia (...) Des d'aquesta perspectiva de segrest i atac a la sobirania política i econòmica, ens agradaria saber quin és el posicionament del President i per extensió del Govern respecte al futur tractat.

A la qual cosa Artur Mas va respondre:

- Senyor Fernández, vostè mateix deia que moltes de les coses que es deuen estar parlant no estan a l'abast públic i li he de dir que tampoc estan a l'abast d'aquest Govern...

Però Artur Mas mentia a David Fernández perquè poques setmanes abans, al Congrés dels Diputats CiU s'unia a PP, PSOE i UPyD per defensar el TTIP, el tractat de lliure comerç entre Europa i els EUA. Conscient d'aquest fet Fernández va replicar:

- Senyor President... la resposta és encara més inquietant que la pregunta...

Efectivament, és preocupant que Artur Mas digui al Parlament que la informació sobre el TTIP "no està a l'abast" del Govern quan el seu partit, uns dies abans va es va unir al PP, al PSOE i a UPyD per impedir que es fes un referèndum sobre el tema, tal i com demanava el grup d'Izquierda Plural (IU, ICV i CHA). És preocupant que Mas digui que no té informació quan dies abans, al Congrés dels diputats, el representant de CiU **Jordi Xuclà** defensava el TTIP obertament:

- El TTIP és segurament una de les millors iniciatives del president Obama mirant a Europa. És un acord guanyador-guanyador en l'enfortiment del lliure comerç en el món lliure...

Al seu torn, en el mateix debat, el diputat d'UPyD, **Alvaro Anchuelo** compartia amb Xuclà el seu entusiasme pel TTIP:

- Hi ha importants sectors en els que Espanya és competitiva i poden millorar els seus intercanvis amb el TTIP.

A quins sectors es refereix Anchuelo? Al petits comerços? Als autònoms? Veiem-ho:

- Podran millorar els seus intercanvis empreses d'obres públiques, infraestructures, o transport aeri o serveis financers on Espanya té importants multinacionals...

El representant del PSOE, **Fèlix Lavilla** va deixar clar la postura del seu partit:

- Nosaltres diem "sí" al TTIP. Els socialistes tenim una posició clara perquè beneficia al nostre país, beneficia a la UE... Aquest tractat té un potencial enorme per a crear ocupació i generar creixement a Europa.

Finalment, la diputada del PP, **Maria Miguelez**, parla ben clar:

- El TTIP és una de les coses més importants que comercialment li succeirà a Espanya. Nosaltres creiem a la capacitat de les empreses espanyoles que estan construint el metro de Lima o la nova terminal de l'aeroport de Heathrow...

Un altre cop la defensa del TTIP té com a beneficiàries les grans empreses. El metro de Lima el construeixen dues "empreses espanyoles": FCC i ASC, l'empresa de Florentino Pérez. L'ampliació de l'aeroport de Heathrow la fa Ferrovial, empresa implicada en l'escàndol de finançament de CiU al Palau de la Música. Però seguim endavant amb la defensa de l'acord que fa la diputada del PP:

- Farem tot el que estigui a la nostra mà per a que l'acord es signi quan abans millor perquè creiem que és bo per Espanya...

Aquestes lloances del TTIP al Congrés, però, no són el resultat que aquests partits volguessin explicar a la població el seus beneficis. Aquestes que hem llegit són les respostes a una moció presentada pel grup Izquierda Plural (IU, ICV i CHA) en la que es demanava, entre d'altres coses, que l'aprovació del TTIP fos sotmesa a referèndum. Davant d'aquesta petició CiU, PP, PSOE i UPyD van votar en contra de fer aquest referèndum.

La primera pregunta que cal fer-se davant d'això és: com és que si el TTIP generarà tanta riquesa i ocupació, els seus defensors porten les negociacions en secret? I també cal preguntar-se: Com és que els partits que defensen el TTIP no fan rodes de premsa explicant a la ciutadania el projecte? Com és que cap partit intenta atribuir-se el mèrit de la seva aprovació? I per últim: com és que els mitjans de comunicació no expliquen gairebé res sobre

aquest tema? Si, segons diu el PP "aquest acord és una de les coses més importants que li passarà a Espanya" per què tothom calla i només donen explicacions quan una moció en contra els obliga a fer-ho?

Julian Assange, fundador de Wikileaks apunta una resposta: "Els governs tenen pànic que la ciutadania parli d'aquest tractat". Per què tant pànic? Per què tant secretisme? Veiem els detalls del que molts consideren el major atac a la democràcia europea des de la Segona Guerra Mundial.

El TTIP (versió oficial)

Comencem pel principi. La Comissió Europea explica al seu web que el TTIP és "un tractat de comerç que s'està negociant amb els Estats Units (EUA) amb l'objectiu "eliminar els obstacles comercials per facilitar la compraventa de bens i serveis entre la UE i els EUA". Per aconseguir aquest objectiu el TTIP proposa eliminar la "regulació innecessària" i les "barreres burocràtiques". Segons la Comissió Europea si s'eliminen aquestes "regles innecessàries" l'economia europea podrà créixer 119.000M€ cada any i generar milions de llocs de treball.

Abans de continuar amb el TTIP, però, és necessari veure qui és la "Comissió Europea" que fa aquestes promeses. La Comissió Europea és l'equip de govern de la UE i actualment està integrat per membres del PP i els socialistes europeus, que després de les eleccions, van pactar per gover-

(Segueix a la pàgina 8)

El 93% de les reunions preparatòries de la negociació del TTIP van ser protagonitzades per grans multinacionals: Morgan Stanley, General Motors, British Telecom, Ford i la British Bankers Association, entre d'altres.

nar Europa. Fent un paralelisme a nivell local, la Comissió Europea és com un govern d'Espanya integrat per PP-PSOE. El president de la Comissió Europea és Jean Claude Juncker, del PP europeu.

Explico això perquè es tendeix a veure la Comissió Europea com un òrgan neutre quan no ho és i perquè és important saber que qui impulsa el TTIP és un govern integrat pel PP i els homòlegs europeus del PSOE.

Ara si, tornem al TTIP. La Comissió Europea proposa "eliminar la regulació innecessària". Però a quines "regulacions innecessàries" es refereix? Normalment posa el següent exemple: "Un cotxe fabricat a la UE ha de passar els controls de seguretat de la UE. Però encara que la UE l'hagi donat per bo, el cotxe haurà de tornar a passar controls de seguretat als EUA, malgrat que la normativa de seguretat és similar", la qual cosa encareix el producte. La proposta de un mateix procediment serveixi per a els EUA i per a la UE té molt de sentit. Però el TTIP va molt més enllà de la seguretat dels cotxes i s'extén a tota la regulació: aliments, medi ambient, productes químics i tot allò que aproven els parlaments arreu d'Europa.

Llavors amb el TTIP una prohibició contra el fracking aprovada pel Parlament de Catalunya podria ser qualificada com una "barrera burocràtica" i ser abolida? Un salari mínim podria ser considerat una "regla innecessària" que podria ser obviada? Els contraris al TTIP creuen que si i parlen obertament "d'atac a la democràcia". Però fins a quin punt està justificada aquesta apreciació? Veiem-ho.

Qui hi ha darrere el naixement del TTIP?

L'organització Corporate Europe

-dedicada a l'estudi de les interaccions entre empreses i parlamentaris europeus- va batejar el TTIP com "la constitució de les multinacionals". Si mirem qui són els seus "pares fundadors" aquesta definició no és escabellada.

Un dels primers rastres del TTIP el trobem l'any 1995 a Sevilla quan es va celebrar una reunió sota el títol "Diàlegs Empresarial Transatlàntics". La reunió estava convocada pel Secretari de Comerç nordamericà i el vicepresident de la Comissió Europea. Entre els convidats a aquests "diàlegs" hi havia els representants de Goldman Sachs, British Petroleum, Ford, Xerox, Phillips, Repsol i el fabricant d'armament Dresser Industries. L'objectiu de la reunió era "possibilitar que els líders empresarials d'ambdós costats de l'Atlàntic identifiquin les claus sobre el comerç entre Europa i els EUA" i "indicar els passos que s'haurien de seguir per reduir el cost de fer negocis". És a dir: els empresaris es van reunir per dir-li a la UE i als EUA el que havien de fer en matèria comercial.

Des de llavors els "líders empresarials" no han deixat de pressionar els governs dels EUA i la UE per tal "d'indicar els passos" i lluitar contra les "regles innecessàries". Després d'anys i milions d'euros invertits en lobby, al 2011 **Barack Obama, Angela Merkel** i el llavors president de la Comissió Europea, **Durao Barroso**, creen un ens anomenat "Grup d'Alt Nivell sobre Ocupació i Creixement". L'objectiu d'aquest grup és "examinar a fons les oportunitats" de fer un tractat de comerç entre els EUA i la UE. Finalment, al febrer de 2013, aquest "grup d'alt nivell" recomana a la UE i als EUA iniciar les negociacions del TTIP.

Com es negocia el TTIP?

Tant els EUA com la UE han de

signat un representant seu per a portar les negociacions. El "negociador en cap" en nom dels EUA és **Daniel Mullaney** i el de la UE és **Ignacio Garcia Bercero**.

Les negociacions sobre el TTIP es realitzen, com veurem, a desenes de reunions a tots dos costats de l'Atlàntic, però la part més visible d'aquestes negociacions són les "rondes de negociació".

La primera "ronda" va tenir lloc a Washington el 7 de juliol de 2013 i fins al dia d'avui s'han celebrat 7 rondes, l'última el 3 d'octubre a Maryland (EUA).

Qui participa en aquestes "rondes de negociació"?

Una de les primeres reaccions de diversos sectors de la societat -tant a la UE com als EUA- va ser posar el focus en l'opacitat amb la qual es van començar a portar a terme les "negociacions" i les "rondes".

A Europa un dels primers que va demanar informació concreta va ser **Corporate Europe Observatory** qui a finals de 2013 va demanar a la Comissió Europea la llista dels participants en les converses preparatòries de les negociacions del TTIP.

Després de diverses negatives la Comissió Europea es va veure obligada a donar una llista amb les 130 reunions que havien tingut lloc fins al moment. Segons la informació de la pròpia Comissió Europea, de les 130 trobades, 119 (un 93%) van ser entre membres dels governs i grans multinacionals: Morgan Stanley, General Motors, British Telecom, Met Life, Ford, Nokia o la British Bankers Association, entre d'altres.

Les negociacions del TTIP també inclouen diversos "grups assessors". Segons Corporate Europe aquests "grups assessors" estan "dominats per la indústria". Un fet que reconeixen els mateixos grups industrials, que s'han mostrat satisfets que els "grups assessors" hagin adoptat "una perspectiva empresarial" i que "parlin un llenguatge empresarial". A l'altre costa de l'Atlàntic les coses són similars. Segons l'observatori **Public Citizen**, que porta 40 anys treballant al Congrés dels EUA, el 84% dels "assessors" en les negociacions del TTIP als EUA representen a la gran indústria, on trobem la farmacèutica Abbot, el gegant agroalimentari Cargill o els fons d'inversió Capital Partners.

30 anys d'opacitat

Quan Corporate Europe va fer pública la llista on es veia que els

participants a les negociacions eren bàsicament grans grups multinacionals, els negociadors dels EUA es van posar nerviosos i van demanar explicacions a la part europea sobre la "confidencialitat" de les negociacions. Per tranquil·litzar-los el negociador europeu, Garcia Bercero, va enviar una carta al seu homòleg nordamericà Daniel Mullaney. A la carta, amb data de 5 de juliol de 2014, Bercero informava als nordamericans que "tots els documents relacionats amb les negociacions estarien tancats al públic durant 30 anys". Això inclou, fins i tot, als diputats del Parlament Europeu ja que, segons Bercero, els documents sobre les negociacions del TTIP quedarien fora de la Regla 1049/2001 que estableix que tots els documents de les institucions europees han de ser públics. Tots excepte els del TTIP, pels que haurem d'esperar 30 anys...

Però és bo per a la nostra economia?

Però qui pot preocupar-se de l'opacitat quan estem davant d'un boom econòmic que generarà milions de llocs de treball? Segons la Comissió Europea (recordem, governada pels homòlegs europeus de PP i PSOE) el TTIP generarà "uns ingressos extra de 545€ per llar" a tota Europa i més d'un milió de llocs de feina, amb un increment anual del PBI d'un 0,5%. Aquestes xifres estan contingudes a un estudi fet per la Comissió Europea que tenia com a objectiu "aportar informació sobre la conveniència d'obrir les negociacions sobre el TTIP".

Però aquest informe no convenç tothom. Per una banda, i pel que fa a l'hipotètic benefici de 545€ per llar, l'economista **Dean Baker**, del Centre per a la Investigació en Política i Economia, publicava al diari The Guardian: "que en realitat no es podia esperar més de 50€ l'any per llar"... I això tenint en compte que el benefici es reparteix de manera homogènia: beneficiarà el TTIP per igual a un empleat d'un McDonalds que a un executiu de la banca d'inversió? Baker ho dubta.

Per la seva banda, el professor de la Universitat de Manchester i expert en tractats de comerç, **Clive George**, posa en qüestió aquestes dades: "En primer lloc, aquestes previsions responen a l'escenari més optimista dels tres que recull el document. En segon lloc s'obvia que, de confirmar-se, aquests resultats triagarien 10 anys en ser operatius, segons reconeix el ma-

teix informe". Així, l'increment quedaria "no en un 0,5% sinó en un 0,05% anual repartit en 10 anys en el millor dels casos".

Però si els guanys esperats són tan minsos, quin interès tenen els impulsors del TTIP? Segons Clive George el guany està en la desregulació que permetrà que les empreses privades es facin amb els serveis públics europeus. Així ho explica **Michael Hudson**, de la Universitat de Missouri: "La UE i els EUA es troben immersos en un escenari post-bombolla en el qual ja no poden guanyar diners presentant diners" i per això "han triat convertir-se en rentistes neo-feudals amb la intenció de comprar carreteres per posar peatges", un exemple que es fa extensiu a tot el sistema públic europeu, incloent "escoles, presons i hospitals".

En aquest sentit un article del diari britànic *The Independent* advertia que amb el TTIP "els serveis públics estan en primera línia de foc ja que un dels principals interessos del TTIP és permetre a les empreses dels EUA fer-se amb els serveis públics europeus". Una amenaça prou real com perquè el govern escocès, presidit per **Alex Salmond**, hagi exigint al govern de Londres que "protegeixi el sistema públic de salut de l'amenaça del TTIP" davant l'amenaça que "gran companyies sanitàries dels EUA es facin amb el servei públic de salut".

La propaganda del TTIP

Com hem vist abans, el TTIP està en fase de negociació i les disputes al seu voltant semblen de caire estrictament ideològic. Així, per una banda tenim una coalició PP-PSOE a l'europea que augura un boom econòmic i per l'altra, un creixent número d'opinions que

Tots els documents de les negociacions estaran tancats al públic durant 30 anys

adverteixen dels perills del TTIP. Davant d'aquest escenari, pot ser útil veure els resultats que han donat altres tractats similars, com per exemple el NAFTA, el tractat del lliure comerç entre Canadà, els EUA i Mèxic, en el qual s'inspira el TTIP.

Les promeses del NAFTA

El NAFTA es va aprovar l'any 1994 i va ser presentat als habitants dels països participants com una "oportunitat històrica". Vint anys després, però, la realitat és molt diferent al que es va prometre.

En un estudi publicat pel **Center for Economic and Policy Research** (CEPR) amb seu a Washington, l'impacte del NAFTA a Mèxic és indiscutiblement negatiu. El subdirector del CEPR i professor d'economia de la Universitat de Michigan, **Mark Weisbrot** va ser clar: "el tractat va ser un terrible error considerant qualsevol indicador econòmic i social"

Als EUA l'impacte del NAFTA tampoc és gaire encoratjador. Amb motiu del 20è aniversari del NAFTA l'influent diari digital *The Huffington Post* titulava: "L'economia dels EUA ha perdut 700.000 llocs de feina a causa del NAFTA". En aquest sentit el premi Nobel d'Economia **Joseph Stiglitz** escrivia a *The New York Times* l'any 2006 una columna titulada "Promeses incomplertes" on analitzava l'impacte del NAFTA: "Lliure comerç no implica creixement". I anava més enllà: "El NAFTA no ha acomplert les fervents expectatives dels seus defensors". Segons **Noam Chomsky**, del Massachusetts Institut of Technology "el NAFTA ha aprofundit en les desigualtats i ha estat un mecanisme per transferir una enorme quantitat de riquesa des de les classes baixes i mitjanes cap als comptes bancaris de l'1%". Segons Stiglitz això és deu a què "el NAFTA ocultava una sèrie de nous drets per a les empreses, que debiliten la democràcia a tota Amèrica del Nord". Si, heu llegit bé: "una sèrie de nous drets per a les empreses, que debiliten la democràcia a tota Amèrica del Nord".

La fi de la democràcia

L'afirmació d'Stiglitz es materialitza en una clàusula del TTIP anomenada ISDS (les inicials d'Investor-State Dispute Settlement), un instrument que permet que les multinacionals posin demandes contra les decisions dels estats. Segons la Comissió Europea l'objectiu de l'ISDS és "trobar un equilibri entre el dret dels estats a regular i la necessitat de

protegir els inversors". La idea és que si un inversor considera que una llei d'un parlament democràtic perjudica els seus interessos, pugui recórrer a una instància superior que faci de mitjancer entre l'estat i l'inversor.

Però per això no existeixen els sistemes legals de cada país? La Comissió Europea ho torna a deixar clar: "El que un país compta amb un sistema jurídic sòlid no sempre garanteix que els inversors estrangers estiguin protegits adequadament" i per això l'ISDS "garanteix als inversors un fòrum al qual acudir quan vulguin reclamar una indemnització". Es pot dir més clar? Si, **Markus Beyrer** ho va fer.

Markus Beyrer és director d'European Business, una federació de patronals europees on trobem la CEOE i a les *ceoes* de cada estat europeu. Beyrer va lloar el TTIP dient que "les diferències regulatòries han de ser eliminades", fent referència a les "regles innecessàries" de les que parlava la Comissió Europea. Però Beyrer va més enllà i completa la seva frase: "hem de prevenir que sorgeixin regulacions noves".

Aquesta frase de Beyrer implica un salt qualitatiu. Ja no estem parlant de modificar "regulació innecessària" per "evitar la burocràcia". Del que estem parlant és d'impedir que els parlaments democràtics facin noves lleis. I l'ISDS és l'eina que permet al TTIP acabar amb la democràcia.

L'ISDS ja està en funcionament en altres tractats de comerç que ja estan en vigor i que estan sent utilitzats contra les decisions dels parlaments democràtics. Veiem 3 exemples recollits per l'investigador **John Hilary**:

1) La companyia energètica sueca Vattenfall reclama al govern alemany 3.700 milions d'euros per la seva decisió d'abandonar gradualment la producció d'energia nuclear arran del desastre de Fukushima.

2) En un dels múltiples casos de ISDS presentats contra el Canadà després de l'entrada en vigor del NAFTA, aquest país va ser obligat a revocar la seva prohibició sobre l'additiu per a combustible MMT sota pressions de la companyia nord-americana Ethyl.

3) La tabacalera nord-americana Philip Morris reclama al govern australià milers de milions de dòlars com a indemnització per prendre una mesura política en matèria de salut pública que obliga a vendre els cigarrets en paquets sense publicitat.

Com es pot veure, no estem par-

lant de petits països del tercer món. Estem parlant que les grans multinacionals detenen l'acció dels parlaments de grans i suposadament poderosos països. Però gràcies a l'ISDS aquests parlaments queden supeditats a aquesta mena de "justícia per a multinacionals", amb tribunals estretament lligats a aquestes mateixes multinacionals i on, curiosament, els estats no poden demandar les multinacionals.

Què podem fer?

L'any 1993, pocs dies abans de la signatura del tractat NAFTA Noam Chomsky va escriure: "Els tractats de lliure comerç anulen els drets dels treballadors, dels consumidors i de les futures generacions (...) reduint la democràcia a les seves formes més buides per tal que la voluntat dels amos es pugui dur a terme sense cap interferència".

El passat 17 de març de 2014, Susan George va començar la seva conferència sobre el TTIP a Bilbao dient: "Avui us donaré moltes notícies dolentes, però començaré amb una de bona: guanyarem aquesta batalla i per aconseguir-ho hem de fer servir l'estratègia del vampir: treure a la llum aquestes negociacions per matar el seu pla".

La bona notícia és que la pressió popular pot aturar el TTIP. La pressió popular està fent que

Aquest reportatge ha estat elaborat utilitzant més de 200 articles i documents (alguns oficials, d'altres filtrats). Hem recopilat aquest material per tal que els lectors puguin accedir a les fonts primàries. També hem elaborat una llista de totes les iniciatives en marxa sobre el TTIP arreu del món. Per accedir podeu visitar el nostre web (www.cafeamblllet.com) o capturar aquest codi QR:

governos de diversos països europeus comencin a veure perillar les seves expectatives electorals a causa del seu recolzament al TTIP. Com hem vist abans, les negociacions del TTIP s'estan portant a terme d'esquenes al Parlament Europeu i la Comissió ha negat inclús que aquest parlament pugui tenir capacitat d'intervenció a les negociacions. Així la votació sobre el TTIP al Parlament Europeu no serà debatuda sinó que els grups només podran triar entre votar a favor o en contra. No es podran fer esmenes ni es podran debatre punts concrets. Actualment el Parlament Europeu està dominat pel PP Europeu i pels socialistes europeus però com diem, les pressions domèstiques podrien fer que la unitat a favor del TTIP es trenqués ja que al Parlament Europeu no hi ha "disciplina de vot". Una altra esclatxa que s'obre per aturar l'aprovació del TTIP és que un dels estats de la UE es negui a aprovar-lo, la qual cosa provocaria la seva paralització. En tots aquests escenaris, la movilització ciutadana, la pressió política i la presa de consciència sobre el que significa el TTIP seran eines imprescindibles. A la columna de l'esquerra us facilitem les fonts utilitzades en l'elaboració d'aquest treball així com un llistat d'organitzacions implicades en aquesta lluita. Esperem que us sigui útil.

3 punts bàsics i una advertència final

Àngels Martínez Castells · Economista

1) Sotmetre la política a l'economia privada, destrueix també la possibilitat que la societat es doti de serveis públics i de polítiques més igualitàries. Les grans multinacionals que dicten els tractats als estats no estan ni per la igualtat d'oportunitats ni per una redistribució de la renda més equitativa, sinó per mercantilitzar els béns i serveis més bàsics, privant l'accés als mateixos a una part cada vegada més gran de la ciutadania.

2) Els Tractats abasten el fonamental de les nostres activitats i necessitats: ocupació, transport, comunicació, dades fins i tot de les nostres històries clíniques, serveis legals, subvencions, educació, salut, residus, aigua, distribució d'energia i comerç digital, i pot també implicar una major desregulació d'uns mercats financers descontrolats i hipertròfics.

3) Pretenen marcar el no retorn del control ciutadà i la política sobre sectors fonamentals per al desenvolupament humà, impeding una socie-

tat amb una democràcia real. En aquest sentit, el TISA conté clàusules que veten la possibilitat de recuperar o regular de nou un sector que ja hagi estat liberalitzat.

Alerta!

La democràcia està en perill perquè amb aquests tractats la ciutadania ja no pot decidir res realment important i, molt menys, la regulació dels grans poders econòmics. No només la possibilitat de fer polítiques de tall socialdemòcrata es converteix en un impossible, sinó que l'acceleració de les desigualtats entra en una dinàmica suïcida... tal i com ja està succeïnt. Perquè mentre es negocien els tractats **ja els estan imposant** i han començat a ser una crua, difícil i autoritària realitat. La seva germinació en la nostra societat, a costa dels nostres serveis públics, els nostres drets i les nostres condicions laborals, ja està costant desarrelament, precarietat, violència, salut i vides humanes.

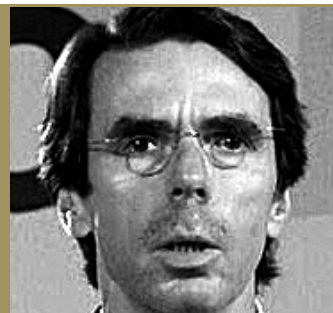
Cal posar-se dempeus i lluitar. Per la nostra democràcia i per la nostra salut.

Opinions

TTIP

El TTIP és la més important iniciativa que té la Unió Europea sobre la taula, per no dir l'única.

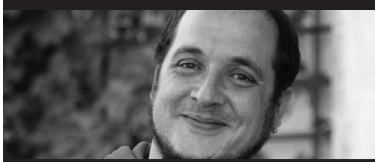
José Mª Aznar
President de FAES

Nota: El bloqueig mediàtic en torn al TTIP és enorme. ESADE, la Casa Real, el Govern d'Espanya, el Govern de Catalunya, la Comissió Europea i diversos directius de la banca i els seus mitjans treballen per fer-vos arribar les veus a favor del TTIP. Per això en aquesta plana només en recollim una.

Aquest acord afecta a l'estructura social, a l'estructura productiva i a l'entorn ecològic del nostre país

David Fernández
Diputat de la CUP

L'aplicació d'aquest tractat tindrà un impacte molt negatiu en el benestar de les classes populars dels països de la U.E. En teoria, aquest tractat es presenta i defensa com tots els anteriors Tractats de Lliure Comerç, bilaterals o multinacionals, que han existit entre els EUA i altres països: tots ells es venen com una bona mesura comercial que incrementa l'activitat econòmica (...) La realitat, no obstant això, ha estat molt diferent. El Tractat de Lliure Comerç va beneficiar a empreses grans molt influents de Washington i a la Ciutat de Mèxic. Però va danyar les classes populars i la classe treballadora dels dos països, a tots dos costats del Rio Grande.

Vicenç Navarro
Catedràtic d'Economia

Les grans multinacionals que es dediquen, per exemple, al tema de la sanitat, l'educació, o qualsevol altre servei públic, poden exigir al Govern espanyol que deixi de protegir amb els Pressupostos aquests serveis perquè aquesta decisió aniria contra els seus legítims interessos lucratiu i podrien exigir indemnitzacions milionàries per competència deslleial.

José Miguel Monzón
(Gran Wyoming)

El TTIP és una manera d'atemptar contra la sobirania europea
Pablo Iglesias
Eurodiputado de Podemos

La població europea ha quedat exclosa de la participació i del dret a oposar-se a qualsevol tractat internacional
Ernest Urtasun
Eurodiputat ICV

Aquests tractats són defensats per molts economistes. El que fa possible aquesta postura a favor és una teoria econòmica falsa i desacreditada que segueix en circulació bàsicament perquè serveix els interessos dels més rics

Joseph Stiglitz
Premi Nobel
d'Economia

El que està en joc és el dret dels estats per fer polítiques públiques en favor dels seus ciutadans. El desafiament és immens. I la voluntat cívica d'aturar el TTIP no ha de ser menor.

Ignacio Ramonet
Le Monde Diplomatique

Encara estem a temps d'aturar aquesta aberració contra els drets de la immensa majoria.

Lourdes Lucia
Attac Madrid

Les novel·les distòpiques operen com antagonistes de les novel·les utòpiques, i en lloc de relatar com hauria de ser el món ideal prefereixen descriure un hipotètic món ple d'injustícies i maldat. 1984 de George Orwell o *Un Món Fel·liç* d'Aldous Huxley són sens dubte els exemples més coneguts. La Comissió Europea està treballant mà a mà amb els Estats Units en la redacció d'un nou document que podria estar pràcticament al mateix nivell.

Alberto Garzón
Diputat de IU

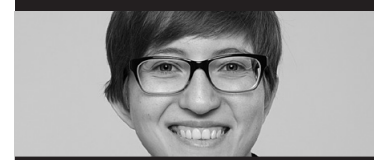
Si ens rendim davant la pressió de les corporacions, deixant el poder judicial en mans privades, haurem de preguntar-nos: ¿Els dirigents dels governs que han signat aquest acord desconeixen les seves conseqüències? Són necis o són forces antidemocràtiques a les quals no els importa gens tot això? Aquest acord és un assalt a la democràcia, a la classe treballadora, al medi ambient, a la salut de la ciutadania i al benestar. L'única resposta possible davant aquest atac és aixecar-se de la taula, tancar la porta i deixar la cadira buida.

Susan George
Economista, membre d'Attac i autora de l'Informe Lugano

Cal denunciar també el CETA. És el mateix que el TTIP però entre Europa i Canadà.

Julia Reda
Eurodiputada del Partit Pirata

ÚLTIMA HORA

28.000 documents filtrats demostren que el president de la Comissió Europea, Jean Claude Juncker, va signar un pacte secret amb 340 multinacionals per rebaixar-ne els impostos.

Poques hores abans de tancar la present edició saltava la notícia: el president de la Comissió Europea, Jean Claude Juncker –del PP europeu– va signar un pacte secret amb 340 multinacionals amb l'objectiu que aquestes paguessin només un 2% d'impostos. Juncker, fervent defensor del TTIP, s'enfronta ara a una greu crisi que podria afectar la seva presidència i les mateixes negociacions del tractat europeu.

La notícia saltava aquest divendres 7 de novembre després que el Consorci Internacional de Periodistes filtrés més de 28.000 documents que demostren que Juncker, en la seva etapa com a primer ministre de Luxemburg, va signar acords secrets per permetre eludir milions d'euros en impostos. Entre les empreses implicades trobem Apple, Amazon, Ikea, Burberry, el Deutsche Bank i Pepsi. En total 340 empreses.

El diari digital el diario.es explica que "la investigació, anomenada Luxembourg Leaks o LuxLeaks i en què han participat periodistes de 26 països, ha tingut accés a 28.000 pàgines de documents que demostren com les grans empreses "es recolzaven a Luxemburg i en les seves lleis fiscals flexibles, però també en les deficiències de la reglamentació internacional per transferir "a aquest país" els seus beneficis a fi que no fossin objecte d'impostos, o almenys molt dèbilment", és a dir, amb tipus inferiors a l'1%, segons publica el diari francès Le Monde, que participa en la iniciativa al costat del britànic The Guardian, l'alemany Süddeutsche Zeitung, el japonès Asahi Shimbun o l'espanyol El Confidencial.

Els acords van comptar amb la col·laboració de PricewaterhouseCoopers (PwC), una de les 'Big Four' (quatre firmes d'auditoria i consultoria del món), que dissenyava complexes estratègies financeres que comprenien préstecs de les matrius luxemburgueses a les filials d'altres països i altres estructures

The New York Times, The Guardian o l'alemany Süddeutsche Zeitung recollien la notícia a la portada. A Espanya no ho feien ni El País, ni El Mundo ni l'ABC. En comptes d'això, l'econòmic Expansión, obria amb les preocupacions de les agències de rating arrel de "l'ascens de Podemos" i "Catalunya"

per transferir beneficis d'una part de l'empresa a una altra per tal de reduir o suprimir totalment els ingressos subjectes al pagament d'impostos.

En clau catalana, cal recordar que PwC és la mateixa empresa que està assessorant el Govern de la Generalitat per treure endavant el projecte VISC+ amb el qual es pretén vendre dades dels historials mèdics dels usuaris de la sanitat pública a empreses privades.

L'escàndol, que està saccejant la política europea, ha estat portada a diaris de tot el món. A Espanya, ni El País, ni El Mundo, ni l'ABC ho portaven a portada. Els diaris econòmics El Economista i Expansión dedicaven aquest divendres la seva portada a les preocupacions de les agències de rating arrel de l'ascens de Podemos però es deixen el 'Cas Juncker'.

"El TTIP és molt important des del punt de vista del creixement"

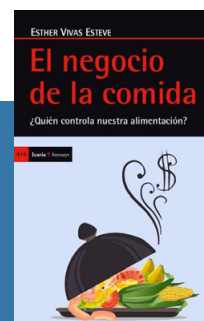
Jean Claude Juncker

Juncker i De Guindos en Brussel·les

Més informació:

noalttip.blogspot.com.es

Lectures per canviar el món

El negocio de la comida
¿Quién controla nuestra alimentación?

Esther Vivas
Icaria Editorial. 2014,
216 pàgs, 17€

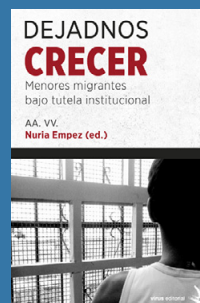
Perquè els aliments recorren milers de quilòmetres del camp al plat? Per què en 100 anys ha desaparegut el 75% de la diversitat agrícola? Per què hi ha fam en un món on es produeix més menjar que mai? Per què som "addictes" al menjar escombraries? Una obra que és un crit a no resignar ni a claudicar. Una crida a preguntar i indagar. Una apel·lació a la rebel·lia i al compromís.

Els senyors del boom
Qui i com va fer diners durant la bombolla immobiliària als Països Catalans

Gemma Garcia Fàbrega
Edicions Saldonar. 2014, 128 pàgs, 12,95€

Els senyors del boom toca a fons una història molt sensible, la de la febre de l'or immobiliari viscuda als Països Catalans i els seus impactes socials, polítics i econòmics, amb informació de primera mà i una anàlisi estrictament documentada que obre una perspectiva nova sobre els motius d'una catàstrofe. Tot això a partir de l'estudi de nou empreses capdavanteres que tracen uns patrons comuns.

Dejados crecer. Menores migrantes bajo tutela institucional · Nuria Empez (ed.)
Editorial Virus. 2014 · 304 pàgs, 19€

Una crida general a seguir de prop la situació d'aquest col·lectiu de nens, nenes i adolescents autònoms i audaçs que, després de creuar les fronteres, troben a Europa infinitat de traves legals i socials, que dificulten el seu projecte migratori i un futur tantes vegades somiat en els seus països d'origen.

Fotomovimiento.org
Testimonio fotográfico

**DES DE TOTS ELS RACONS
AMB TOTS ELS ACCENTS**

RÀDIO TERRA.CAT

HA NASCUT UNA RÀDIO

Periodisme popular, horitzontal i descentralitzat que faci xarxa i trenqui el silenci

Carta

Hola:

em dic Marta Sibina i sóc infermera quirúrgica. A banda de la meva feina a la sanitat pública, un petit grup de persones i jo treballem per poder fer la revista que tens a les mans ara mateix. No sé com et dius ni on estàs mentre llegeixes això, però si aquestes pàgines t'han arribat a les mans i t'has parat a llegir aquestes línies, vull explicar-te perquè fem aquesta revista.

Cada matí surten al carrer un munt de diaris diferents. Cada un amb la seva línia editorial, amb els seus temes i els seus columnistes. Però si gratem una mica descobrim que darrere de tots ells hi ha el de sempre. Avui darrere dels principals diaris que trobem als nostres quiscos trobem la banca i les seves multinacionals.

Així, per exemple, cada matí La Vanguardia omple els trens, les universitats i els hospitals d'exemplars "gratuïts" explicant-nos la seva visió del món. Una visió del món que poc té a veure amb la realitat de la gent que viatja als trens, que estudia a les universitats i que fa servir els hospitals públics. Una realitat a la mida dels interessos del seu amo, que no és un altre que Javier Godó, Conde de Godó i vicepresident de La Caixa. Com és normal, La Vanguardia defensa els seus interessos i els interessos dels partits que converteixen aquest grup de comunicació en el més subvencionat de tot Espanya.

Davant d'això, un grup de persones i jo mateixa vam decidir plantar cara i vam decidir fer una publicació gratuïta, amb centenars de milers d'exemplars per a explicar tot allò que ens amaguen La Vanguardia, El País, l'ABC, La Razón i la resta de mitjans controlats per la banca. Per fer-ho calien diners i per això fa mig any vam fer pública la proposta a Internet. En poques setmanes més de 2.000 persones vam posar els diners necessaris per fer realitat el projecte i poder imprimir quatre edicions.

Aquesta que tens a les mans és la cinquena. Et demano que la miris amb atenció. Que tornis a la portada, que miris pàgina per pàgina la informació que publiquem. I si creus que val la pena seguir explicant massivament allò que el poder vol amagar als ciutadans, et demano que ens ajudis a finançar aquest projecte. No t'estic demanant que posis diners a canvi d'enviar-te una revista. T'estic demanant que posis diners perquè aquesta revista arribi a milers de persones. Perquè et facis una idea, amb 10€ podem imprimir 300 exemplars com el que tens a les mans... I jo penso que cada exemplar és una oportunitat per canviar el món.

Aquesta revista només seguirà sortint al carrer si la paguem entre tots. I això és així perquè mai acceptarem cap anunci dels bancs, ni de Telefónica, ni d'ENDESA ni de ninguna de les empreses de l'IBEX. Tampoc acceptarem anuncis de la Generalitat, ni de cap ajuntament ni de cap consell comarcal o diputació. Tampoc participarem de la farsa que avui representen les subvencions públiques. Per tot això, aquesta revista només serà possible si la financem entre tots. Perquè el dia que haguem de triar entre acceptar un anunci de La Caixa per poder continuar o tancar, triarem tancar.

Mira't la revista que tens a les mans (a la pàgina 2 veuràs les portades dels quatre números anteriors) Si després de mirar-la penses que és bo que existeixi, ajuda'ns. Entra al nostre web (www.cafeamblllet.com) i trobaràs totes les instruccions. Si ens vols fer un ingrés, el nostre número de compte és 1491 0001 21 2121317420 (Triodos Bank). Si tens qualsevol dubte pots trucar al 686 99 11 37.

No sé com et dius ni on ets mentre llegeixes tot això, però si creus que cal deixar en evidència als mitjans de la banca i les seves manipulacions, havia d'explicar-te tot això!

Gràcies per haver llegit aquesta carta,

una abraçada,

Marta.

PD: Al nostre web trobaràs un PDF amb tots els detalls sobre com invertim els diners que rebem. Podràs veure els extractes del compte corrent, les nòmines (una per una), les despeses de benzina, etc. Trobaràs també una explicació detallada de les persones que fem aquest projecte, de quant cobren, de si tenen deutes o propietats. Perquè creiem que és imprescindible explicar-ho tot i donar la cara!

Cent testimonis contra la perpetuació del Franquisme

VENCIDXS

Per Aitor Fernandez · Coordinador del projecte Vencidxs

Almenys 108.000 ciutadans assassinats des de 1936 per defensar la democràcia continuen abandonats a cunetes i prats dins de les fronteres de l'Estat espanyol. El genocidi franquista, un dels més sagnants de la història, és també un dels més impunes, i les seves víctimes encara no són escoltades amb respecte. Les mateixes organitzacions polítiques que van fomentar aquest genocidi segueixen sent legals. Mentrestant, països com Alemanya o Itàlia tenen tipificats els delictes d'apologia al feixisme. La Llei d'Amnistia i la Transició són utilitzades com a fre a la justícia pels Drets Humans.

L'auge de l'extrema dreta en les últimes eleccions europees demostra la importància d'educar contra el feixisme, que mai ha desaparegut. El cop franquista i la posterior resistència civil no han estat ni són explicades a les escoles. Per això vam voler aprendre-la de primera mà: el projecte Vencidxs és el resultat de 160 hores d'entrevistes a més d'un centenar de supervivents, que a dia d'avui hem materialitzat en un llibre i un documental.

Vencidxs plasma consells essencials de tota una generació, de la qual alguns segueixen vius, que va viure entre la repressió i la resistència, i de la qual no saben molts joves que avui lluiten.

Els moviments civils han aconseguit, des de l'any 2000, recuperar les restes de 6.000 homes i dones amb mà d'obra voluntària.

Espanya mai ha estat a l'altura de les reivindicacions: ni la Llei de Memòria Històrica (derogada de facto pel PP) va ser ferm en la reparació de les víctimes, ni l'Estat ha atès les milers de peticions d'exhumació. Només l'Associació per a la Recuperació de la Memòria Històrica (ARMH) té pendents més de 1.400.

Una de les estratègies del poder és ocultar la memòria dels pobles per a confondre'ls. Les veus de la nostra memòria no estan en les agendes dels mitjans. Però aquestes veus són part de la nostra història contemporània, la mateixa de tots els països del món: la lluita dels explotats contra aquells que volen conservar els seus privilegis, el germen de la democràcia que encara ens queda per construir.

“A la meva mare li van demanar 1.000 pessetes a canvi de no matarla”

Maria Martín (Pedro Bernardo / Àvila, 1930-2014)

La seva mare va ser assassinada pels feixistes i enterrada al peu d'una carretera. Va iniciar una lluita per enterrar dignament la seva mare. Va morir el 23 de juliol passat sense haver-ho aconseguit.

El primer record que tinc de la meva mare és del dia que la van portar. Li van demanar mil pessetes a canvi de no matar-la. Van matar 26 persones més. De seguida es va fer una aristocràcia que es va repartir tot el que teníem. El meu pare, amagat en un poble d'Àvila abans que matesin la meva mare, va arribar dos anys després. Va portar un document que el va protegir de la mort; de les pallisses no. (...) A la meva germana i a mi van començar a donar-nos oli de ricí. Ens portaven en processó a resar a les esglésies per demanar que fóssim més bones. Després em donaven mig litre de ricí amb deu bitxos i a la meva germana el doble. Jo tenia 6 anys i m'ho van fer fins als 17. Al meu pare mai li ho vam explicat: ens hagués defensat i l'haguessin matat. El 1963 va néixer la meva primera filla en una clínica de Madrid. El part va ser terrible, vaig estar una setmana sense poder aixecar-me. Em van dir que havia mort. Jo crec que me la van robar, encara la segueixo buscant. La meva mare segueix al peu de la carretera. He demanat ajuda a jutges, ministres, al fiscal del Suprem, al rei. Si fos la mare del rei ja l'haurien trobada. Però a nosaltres, que no som res, el món sencer ens dona l'esquena.

Coneix el projecte Vencidxs a vencidxs.com

CCOO: 50 anys després de l'assemblea de Sant Medir

Alguns del fundadors d'aquest sindicat es retrobaran, 50 anys després, a la parròquia de Sant Medir, on va tenir lloc al 1964, la seva primera assemblea del sindicat a Catalunya.

L'any 1964, sota la dictadura franquista, es fundaren les Comissions Obreres de Catalunya. El proper 23 de novembre es celebra el seu 50è aniversari i alguns dels hi participaren a la fundació d'aquest sindicat fan una crida a recuperar els valors que els van moure en aquells moments difícils. Sota els lemes “No oblidem l'origen, recuperem la identitat. Per la recuperació del sindicalisme de classe” Reproduïm el manifest amb el que convoquen, el dia 23 de novembre, una reunió a la Parròquia de Sant Medir –al barri de Sants, Barcelona-, on fa 50 anys es va celebrar la primera Assemblea del sindicat hegemònic de l'antifranquisme.

MANIFEST

Fa cinquanta anys els i les representants sindicals (enllaços sindicals i jurats d'empresa) dels centres de treball i rams de la producció més importants de Barcelona i el seu cinturó industrial, ens vam reunir a la sala d'actes de la Parròquia de Sant Medir d'aquesta ciutat, d'aquest esdeveniment polític sorgí un moviment socio-polític per tota Catalunya connectat als pobles d'Espanya que es configurà com a instrument eficaç d'unitat dels treballadors davant del poder omnímode del règim de la oligarquia; sustentada aquesta, amb mà de ferro per la dictadura militar franquista.

El moviment obrer de base reprimí i la vegada espontani i dispers en aquells moments de la història, es defensava aïlladament de les agressions d'una patronal organitzada i prepotent. L'assemblea de Sant Medir va comprendre la necessitat d'avivar

i coordinar el forçat espontaneisme de l'organització obrera de base, articulada en es comissions de treballadors nascudes a la calor dels conflictes de les lluites de classe en els llocs de treball.

Els que vam viure aquella època, veiem amb preocupació que el desenvolupament dels esdeveniments, salvant les distàncies històriques, ens retrotrauen a aquells temps avivats per l'extrem calamitos de la pobresa galopant i de la indefensió sindical.

La convocatòria que teniu a les vostres mans va dirigida en la via de fer despertar l'esperit de rebel·lia i lluita dels treballadors i treballadores, com fa 50 anys mostrà aquella avantguarda extraordinària de combatents.

Cridem a que aquest avís de convocatòria comenci el seu objectiu de mobilització des del moment mateix de la seva distribució. Que aquest serveixi per obrir un ampli debat en tot el moviment associatiu i en tots els cercles de convivència social, inclosos els familiars. Que la denúncia de l'atur

La històrica manifestació de la vaga de la SEAT l'any 1971

obrer, de la baixada de salaris i de les pensions, de les retallades socials; de les dificultats del cost de la vida, de la sanitat, dels elevats costos de les taxes d'estudis de la universitat i al cap i a la fi, de la manca de llibertat per a totes les iniciatives proposades des de la societat. Pretenem avortar que la impunitat al crim de la pederàstia, dels delictes fiscals, les apropiacions de fons públics, el blanqueig de capitals i la corrup-

ció en general, siguin sotmeses a debat i que el dia 23 del pròxim Novembre, puguem aglutinar el nostre descontent en una acció de repulsa contra els responsables d'aquesta situació.

Que la nostra voluntat s'uneixi en l'exigència de la recuperació del sindicalisme de classe i independent dels governs i la patronal. T'hi esperem el dia 23 de Novembre a l'Església de Sant Medir, c/ Constitució, 17

L'economia del totxo ataca de nou. Una història d'Esplugues.

Es reactiven les obres per construir un complex immobiliari de luxe a Collserola. Mentrestant 6 veïns d'Esplugues de Llobregat són jutjats per les mobilitzacions contra el mateix complex als anys 2007-2009.

Falda de la Collserola, termini municipal d'Esplugues de Llobregat. Fent frontera amb Barcelona i Hospitalet es troben els terrenys del que es coneix com a Pla CAUFEC, després rebatejat com Porta de Barcelona. 39,5 hectàrees on es projecta l'edificació de més de 600 habitatges de luxe, dos gratacels de 105 metres d'alçada, un hotel i un centre comercial.

El Pla Porta de Barcelona es va gestar a l'any 2001, quan la constructora SACRESA va arribar a un acord amb l'Ajuntament d'Esplugues, governat llavors i ara pel PSC, per comprar els terrenys en qüestió, pels quals pagaria 1.000 milions d'euros. A canvi, l'Ajuntament es comprometia a modificar el Pla General Municipal de tal manera que aquells terrenys passessin de 30.000 a 234.000 m² edificables. El 20 de juliol de 2004 la Generalitat va donar de pas aquesta modificació. Sembla que tot això era legal.

Davant la signatura de l'acord entre SACRESA i l'Ajuntament d'Esplugues, les associacions de veïns van començar a moure's. Van presentar una denúncia, argumentant que l'Ajuntament "pretenia lucrar-se" i que "l'objecte últim del projecte era beneficiar els interessos econòmics de l'entitat promotora", però va ser desestimada pel jutge. Després van començar les

mobilitzacions: paralitzant les màquines, irrompent als plens de l'Ajuntament i encadenant-se a la seu de SACRESA. Fins al moment han aconseguit que aquest complex immobiliari no es construïxi.

Però, tornem una mica enrere. Quina és aquesta empresa que pot signar compres per valor de 1.000 milions d'euros? SACRESA és propietat de la família Sanahuja, que va forjar el seu imperi immobiliari als anys 60, gràcies al desarrollisme franquisme. Durant els anys de la bombolla immobiliària, va ser una de les grans constructores, accionista important de Metrovacesa i protagonista de diversos casos de corrupció. El 2013 el seu cap, Roman Sanahuja, va ser condemnat a un any de presó per haver rebut de manera fraudulenta, al 2007, la concessió d'uns terrenys edificables a la ciutat de Palma. Com informa la Gemma Garcia al seu llibre *Els senyors del boom*, aquest judici va aixecar la llebre d'un soborn per valor de 4 milions d'euros de Roman Sanahuja a diferents polítics mallorquins, que va ser confesat per ambdues parts poc després. Actualment 4 membres de la família Sanahuja s'enfronten a una possible pena de 4 anys de presó, per defraudar 15 milions d'euros a hisenda. Ciutadans exemplars, els Sanahuja.

El 18 de novembre de 2014 el

jutge emetrà sentència contra els sis veïns d'Esplugues. És possible que estiguis llegint aquesta notícia quan ja es conegui la resolució. Poden haver estat condemnats, i enfrontar-se a penes de presó per impedir, amb èxit, que s'inflés més encara la bombolla immobiliària que ens va portar a la crisi. Poden haver estat absolts, però en tot cas hauran passat pel procés d'enfrontar-se a penes de presó, que demanava la fiscalia, i tots els problemes que comporta passar 5 anys en un procés judicial. 6 anys després de l'esclat de la bombolla immobiliària, en paral·lel a aquest judici, i quan es calcula que hi ha a Catalunya 450.000 pisos buits, l'Ajuntament d'Esplugues i l'empresa SACRESA intenten relançar la construcció del Pla Porta de Barcelona. L'economia del totxo ataca de nou.

Els activistes podrien ser condemnats a pagar una indemnització a l'empresa constructora Sacresa, implicada en diversos casos de corrupció i evasió fiscal. El seu propietari, Román Sanahuja ha confesat haver pagat soborns de 4 milions d'euros a polítics mallorquins

El preu d'aturar un desnonament

El passat 3 de novembre, els presidents de l'Associació de Veïns de Ciutat Meridiana i de l'Associació 500x20, Filiberto Bravo i Antoni Tallada, van rebre una trucada de la Guàrdia Urbana cridant-los a declarar a la Comissaria de Zona Franca. Tots dos són cares visibles de la lluita contra els desnonaments al districte de Nou Barris. La citació es va produir poques hores després que veïns i veïnes aconseguissin aturar 7 desnonaments en un matí, dels 15 que s'anaven a executar aquell dia al mateix districte. Segons els dos afectats, les declaracions tenen a veure amb l'ocupació, el passat

22 d'octubre, de les oficines de Serveis Socials a Ciutat Meridiana, que van protagonitzar algunes famílies víctimes dels desnonaments. L'Associació 500x20 lluita per la creació d'un parc públic d'habitatges de lloguer a Barcelona, que s'hauria de construir amb l'habitatge buit que ara està en mans de la banca, constructores i fons immobiliaris. Si vols saber-ne més:

www.500x20.prouespeculacio.org

INVESTIGACIÓ

Directa

Llegeix aquesta i d'altres investigacions al web www.directa.cat

L'alcalde de Lleida, Àngel Ros (PSC)

L'alcalde de Lleida va cobrar 207.000 euros com a membre de la Comissió de Control de La Caixa de Pensions

Els comptes anuals de La Caixa de Pensions, avui CaixaBank, revelen que l'alcalde de Lleida, Àngel Ros, va cobrar una retribució en conceptes de dietes i primes d'assegurança per un valor global de 207.000 euros entre els anys 2005 i 2012. En concret, el web de l'entitat bancària detalla que el paer en cap va percebre 173.000 euros per assistir a reunions de la Comissió de Control de l'entitat i 34.000 euros més en concepte de primes d'assegurança.

L'any 2005, l'alcalde de Lleida, Àngel Ros (PSC), va ser nomenat vocal de la Comissió de Control de La Caixa, en representació de les entitats locals. Durant aquest primer any, l'actual president del PSC va rebre 10.000 euros, 7.000 en concepte de dietes i 3.000 en concepte de primes d'assegurances. L'any 2011, en plena crisi econòmica, Ros va percebre 37.000 euros, 33.000 en concepte de dietes i 4.000 en assegurances. Segons les dades publicades a la pàgina web de la Fundació La Caixa, la retribució mitjana per cada reunió anava des dels 800 fins als 3.000 euros.

Àngel Ros va ser membre de la Comissió de Control del Consell d'Administració entre el 2005 i el 2012. Aquest òrgan és independent del Consell d'Administració de l'entitat bancària i la seva funció és vigilar les seves decisions. Està format, entre d'altres, per representants de les entitats locals i s'encarrega de "controlar" el Con-

sell d'Administració de l'entitat bancària.

La Candidatura d'Unitat Popular de Lleida ha denunciat aquest divendres que "no és ètic que, durant els anys més durs de la crisi, l'alcalde hagi ingressat unes sumes tan altes de diners, mentre moltes famílies patien problemes econòmics i s'aplicaven retallades als serveis públics municipals". La formació denuncia que el paer en cap ja té una de les retribucions més altes de Catalunya com a alcalde i considera "immoral i injustificable" que, a més, hagi ingressat un global de 207.000 euros en concepte de dietes i primes, com a conseller d'una entitat bancària. La militant de la CUP de Lleida, Esther Sancho, assegura que "l'acumulació de càrrecs, el cobrament de dietes a entitats bancàries i la manca de transparència formen part d'una dinàmica pròpia de la vella política, que xoca frontalment amb les necessitats i les demandes de la societat lleidatana". Per tot plegat, la formació li demana explicacions i li exigeix que expliqui quina va ser la seva tasca com a conseller de la Comissió de Control de Caixa Banc.

L'any 2011, en plena crisi econòmica, Ros va percebre 37.000€ en dietes i assegurances.

Facebook de paper

cafeamblllet ha compartit una imatge
setembre

Segurament al director de la sucursal no li haurà fet gaire gràcies... però el 'tunning' d'anuncis de La Caixa és una tendència en ascens...
Me gusta · Comentar · Compartir

cafeamblllet ha compartit una imatge

Me gusta · Comentar · Compartir

cafeamblllet ha compartit una imatge

En Jordi Calvís (@jordicalvis) a punt de ser fitxar per Apple!
Me gusta · Comentar · Compartir

Empreses

Un anunci del Banc Sabadell

El Banc de Sabadell salva Rodrigo Rato

El Banco de Sabadell va avalar Rodrigo Rato per valor de 3 milions d'euros per tal que aquest pogués fer front a la fiança imposada pel jutge per la seva implicació a l'escàndol de les 'targetes black'. Jaume Guardiola, conseller delegat del banc va justificar l'operació dient que "si un bon client demana un aval perquè un fill seu hagués comès alguna pressumpta il·legalitat i l'operació és rendible, el banc ho concedirà".

Abertis guanya més que l'any passat

Des de l'any 2011 han tancat un total de 102.000 pimes. Només aquest estiu ho han fet 14.800. Paral·lelament, l'Agència Tributària i l'INE certifiquen que els salaris dels treballadors espanyols no paren de caure. Però si mirem els resultats de les 'grans empreses' veiem que 'la crisi' no és per a tothom igual. Als primers mesos de 2014 la més important concessionària d'autopistes ha guanyat 560 milions d'euros, un 4,6% més que al mateix període del l'any 2013. La companyia va facturar en aquest període més de 3.600 milions d'euros, un 6,7% més que l'any passat. L'accionista majoritari d'Abertis és La Caixa amb una participació de 22,4% d'accions.

#RT de paper

ABC.es 02/09/2014
Montoro: "Si Pujol creia que pidiendo perdón públicamente se hacía borrón y cuenta nueva, se equivocaba"

ABC.es 28/10/2014
Rajoy pide perdón a los españoles por los casos de corrupción en su partido
via @JoanQueralt

HIÑAL @Hibal_ Siguiendo
Paco, Paco, Paco, pacopaco, Paco, Paco, Paco

Francisco Granados @fgranadoslerena
A estas horas, los datos cantan..La huelga general ha tenido un escaso seguimiento. La mayoría sabemos que es hora de trabajar duro
7:05 PM · 29 mar 12

gerardo tecé @gerardotc · 5 de nov.
¿Cómo que deja la política? ¿Que Alfonso Guerra todavía tenía escaño en el Congreso?

Alfonso Guerra González
Diputado por Sevilla
Grupo parlamentario Socialista

Iniciativas Parlamentarias			Intervenciones Parlamentarias		
Total	0	0	Total	0	0
Preguntas orales	0	0	Pleno	0	0
Preguntas escritas	0	0	Comisión	0	0
Solicitud de comparecencias	0	0	Diputación permanente	0	0
Solicitud de informes	0	0	Otras	0	0
Solicitud de nuevo órgano	0	0			

Francesc Ribera @francescribera · 28 de oct.
Pepe Mugica ha estat president d'Uruguai, s'ha baixat el sou, ha reduït la pobresa un 80% i ara plega amb dignitat. Poquíssims ho poden dir.

Segueix-nos a Twitter: @_cafeamblllet

[servicios jurídicos] VERDÚN
Pg. de Verdum 12, 1er. 1era. Barcelona. Lluçmajor 93 353 72 94

Ha tingut un accident? Ha sofert una negligència mèdica? Treballarem per defensar tots els seus drets.
PRIMERA CONSULTA GRATUÏTA
Josep Aznar · Luisa Blanco i Matilde Barrabés Advocats

www.negligenciasyaccidentes.com

transformem el món!
...AJUDA'NS A EXPLICAR-HO
Directa

Subscriu-te a **directa.cat**, per 75€ l'any rebràs la Directa a casa cada quinze dies

ILP

**L'EDUCACIÓ
QUE VOLEM
PER CATALUNYA**

XARXA PÚBLICA ÚNICA I GRATUÏTA

De bressol a universitat per a fer efectiu, real i universal el dret a l'educació de tota la ciutadania sense importar el seu origen social.

REDUÏR PROGRESSIVAMENT ELS CONCERTS ESCOLARS

començant per aquells centres que cobren quotes molt altes i els que segreguen per qüestió de sexe. Els centres concertats en un període de 10 anys podran passar a ser públics o quedar privats sense subvenció ni concert.

NO PERMETRE LA GESTIÓ PRIVADA

ni la participació d'empreses privades al sistema educatiu públic. Acabar amb la privatització de la gestió de centres educatius públics. En l'àmbit universitari no es podran destinar fons públics a fundacions i entitats privades que ofereixin estudis universitaris.

DEMOCRÀCIA a les universitats públiques. Recuperar la gestió democràtica dels centres educatius arrabassada per la LEC i per la LOMCE. Cap òrgan decisor o de govern podrà tenir com a membres representants del món empresarial.

AUTONOMIA de centres real, pedagògica, sense direccions imposades des de fora i amb projectes educatius discutits al si de l'escola, amb la participació de les famílies i la col·laboració amb l'entorn proper. En l'àmbit universitari, la recerca ha de ser d'interès per al benestar de tots els membres de la societat i sense la pressió de l'empresa privada.

IGUALTAT DE GÈNERE perquè les dones estiguin tan presents com els homes en els òrgans decisoris, de coordinació i de direcció.

AVALUACIÓ del sistema educatiu que serveixi als centres per a millorar i als estudiants per a reconèixer la seva feina i avançar en la seva formació. En l'àmbit universitari, les avaluacions de les estudiants, investigadores i docents s'han de fer amb esperit cooperatiu i fomentant la continuïtat de les trajectòries acadèmiques.

CONDICIONS LABORALS DIGNES

de les treballadores per acabar amb la precarietat i la flexibilitat laboral mitjançant la funció pública, donant estabilitat i seguretat al personal.

EL CATALÀ, llengua vehicular de tot el sistema educatiu.

ESCOLES BRESSOL PÚBLIQUES

No permetre la privatització de les escoles bressol ni de la seva gestió. La titularitat i gestió de totes les escoles bressol ha de ser de la Generalitat, per tal d'evitar les desigualtats entre els diferents municipis.

FINANÇAMENT

Destinar un mínim del 6% del P.I.B. a l'ensenyament públic. Per compensar desigualtats s'ha de pactar, amb els agents educatius, una discriminació positiva en el repartiment dels recursos.

Signant aquesta ILP dones suport a l'obtenció de les 50.000 signatures necessàries per a què el Parlament de Catalunya admeti a tràmit i debati aquesta proposta, la proposta de la gent. Qualsevol persona que estigui d'acord amb aquesta ILP hi pot participar:

- Signant els plec de la ILP.
- Recollint signatures. Pots demanar plec de signatures per portar-los a la teva escola, institut, universitat, casal, organització, assemblea, associació, etc.

- Organitzant taules i xerrades. Pots demanar que vinguem a explicar la ILP.
- Participant creativament sobre l'educació que volem (articles, cançons, poemes, programes de ràdio, ...)
- Difonent i explicant a companyes la ILP per tal de generar debat
- Fent difusió via xarxes socials per arribar al màxim de persones. Pàgina web: www.ilpeducacio.cat Facebook: ILP per una educació pública. Twitter: @IlpEducacio

**ACTE CENTRAL
DE PRESENTACIÓ**

**Dijous 20 de Novembre a la Universitat
de Barcelona. Plaça Universitat**

REVISTA
cafeambliet.com

INSTRUCCIONS D'ÚS:

Retalla per la línia de punts i engantxa aquesta informació allà on la pugui veure molta gent. Un cop ho hagi fet, fes una foto i penja-la a Twitter amb el HT [#ILPeducacio](https://twitter.com/ILPeducacio)